

Reisleiding

Volgens de voorzitter van de Raad voor de Rechtspraak gaan we met de Rechtspraak op een spannende trektocht. Ik begrijp dat de reisleiding bestaat uit het PRO. Op de reservebank zit een klasje met door het PRO geselecteerde toekomstige bestuurders. Als je dan vraagt of de werkvloer wel voldoende invloed heeft op de benoeming van de reisleiding, antwoordt de voorzitter dat hij denkt dat de kritiek niet gaat over gebrek aan invloed, maar dat men zich niet gehoord voelt. Onder aanroeping van Cruijff bezweert hij dat je het pas gaat zien als je het doorhebt. Ja ja, een Cruijffje naar mijn hand: Laat maar eens zien wat je kan PRO. Dan weet ik meteen wat je niet kan, want dat zal je dus niet laten zien.

Pak de tassen maar in. We gaan op reis! Ons eigen bestuur gaat voorop. Het biedt volgens zijn ontwikkelagenda perspectief, wijst de weg en neemt ons mee.

Waarheen eigenlijk? Naar de vage kletspraatbestemming van cultuurverandering? Mij niet gezien. Beter gaan we naar een plek waar we gewoon ons werk doen. En waar dat werk op de juiste waarde wordt geschat. Niet alleen in woorden, maar in uren en in euro's. Zoals in het land van de reisleiding.

Onze reisleiders zeggen in het *jaarsverslag Rechtspraak 2018* dat ze willen laten zien hoe het er in hun land aan toe gaat. Prima, we bladeren even door de bladzijden 99 en volgende van de reisgids. Het is het land van melk en honing! De gouden bergen zijn hoog: de slechtst betaalde bestuurder werkt bij de rechtbank Limburg. Zij moet het met € 110.000,00 doen. De Rechtspraak vult dat nog aan met ongeveer € 18.000,00 voor haar pensioen.

Voor ruim 40% van de bestuurders was het kennelijk niet genoeg. Zij gaven op meer te werken dan 100% en hadden daardoor een dienstverband van meer dan 1,00. De helft daarvan had de omvang verhoogd met 11%. Onze eigen rechtbank spant de kroon: alle bestuurders hadden in 2018 een omvang dienstverband van 1,11. Dat was bij geen ander gerecht zo. Van de 56 bestuurders hadden er 32 een dienstverband met een omvang van niet meer dan 1,00. Van 24 was de omvang groter dan 1,00. Bij 12 van hen was de omvang 1,11. Drie daarvan zaten dus in het bestuur van onze

rechtbank. Geen president van een rechtbank was zo duur als de president van de rechtbank Noord-Nederland.

Ik heb natuurlijk bij ons bestuur nagevraagd hoe dit zit. Dat zit zo: "In antwoord op je vraag naar aanleiding van het Jaarverslag Rechtspraak 2018 kan ik je antwoorden dat een dienstverband van 1,11 gelijk staat aan een arbeidsduur van 40 uur." Weinig verhelderd. Werkten die 44 andere bestuurders dan geen 40 uur per week, of konden die gewoon compensatieverlof opnemen en maken wij het onze bestuurders zo moeilijk dat ze geen vrij kunnen nemen? Omdat ik, net als veel collega's, vaak meer dan 40 uur per week werk bij een omvang dienstverband van 1,00 heb ik een nadere toelichting gevraagd. Die heb ik niet gekregen.

Dat kan natuurlijk niet. We gaan op een spannende trektocht en het bestuur neemt ons mee.

In ons land werken we hard en we werken over. De visitatiecommissie schrijft dat in de meeste gerechten structureel wordt overgewerkt: rechters 40% en juridisch medewerkers 17%. Voor zichzelf heeft het bestuur een omvang dienstverband van 1,11 geregeld. Wat krijgen wij? Worden wij meegenomen?

In elk geval niet de collega's die in het kader van KEI het stempel 'overtollig' kregen. De dure dames en heren hadden beslist dat er voor deze collega's geen werk meer zou zijn en dat ze 'van werk naar werk' moesten. Veel geld was voor de getroffen collega's niet beschikbaar. In diezelfde periode vertrok een bestuurslid van onze rechtbank. Volgens [Intro](#) omdat het een natuurlijk moment was om een nieuwe stap in de loopbaan te zetten. Hij ging daadwerkelijk van werk naar werk. Uit de berichtgeving hierover kan ik alleen maar afleiden dat hij toe was aan iets nieuws; geen reorganisatie dwong tot zijn vertrek. En wat deed de reisleiding? Zij gaf hem een ontslagvergoeding mee van € 70.905,00.

Follow the leader!

De leiding van de Rechtspraak wil op reis. Wij moeten mee, zij wijzen de weg. Mijn zorgen zijn bekend: ik ben bang dat ze de weg niet weten. Maar ik hoop dat ik ernaast zit. Dan regelt het bestuur vast dat we alleen nog maar de uren hoeven te werken waar we

voor worden betaald. En dan gaan onze salarissen, net als die van het bestuur, met 11% omhoog.

publicatiedatum: 3 mei 2019